

РЕШЕНИЕ

№ 20008

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6077** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „МК Инженеринг 2002“ ЕООД срещу Решение № 1490/27.03.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12161/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 22 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2300344/14.08.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

С посоченото НП на „МК Инженеринг 2002“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 3 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Сочи се, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк. С., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 30.05.2023 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „МК инженеринг 2002“ ЕООД, в обект на контрол площадка за инертни строителни отпадъци в [населено място],[жк], махала „Батарейта“, стопанисван от дружеството. От контролните органи е установено, че дружеството, в качеството на работодател по смисъла на параграф 1 ,т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, на 10.02.2023 г.е уведомило съответната ТД на НАП за сключване на трудов договор с лицето В. Д. М., на длъжност „общ работник“, като е изпратило уведомление - приложение № 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, преди да бъде сключен трудов договор.

Проверката по документи, приключила на 16.06.2023 г., като е установено, че за соченото лице не е представен трудов договор /представен е трудов договор, без да е подписан същия от М. в графа „работник“/. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол от извършена проверка № ПР2320718/16.06.2023 г.

Бил съставен АУАН № 23- 2300344/ 16.06.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 21.05.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 03.06.2024 г. /вх. № 181124/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Решението на СРС е неправилно.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 62, ал. 3 от КТ, в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да впише данните в регистъра на заетостта. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции "Инспекция по труда" електронен достъп до регистъра на заетостта

и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от данните за съответното вписване.

Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че за да възникне задължение за работодателя да подаде уведомление по реда на чл. 62, ал. 3 от КТ, следва да бъде налице сключен или изменен трудов договор. Разпоредбата е санкционна, поради което същата не може да бъде тълкувана разширително в съответствие с чл. 46, ал. 3 от ЗНА, който забранява наказателна, административна или дисциплинарна отговорност да се обосновава по тълкувателен път или по аналогия.

От събраните в административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, че между санкционираното дружество, в качеството му на работодател, и В. М., в качеството му на работник, не е имало сключен трудов договор, поради което за дружеството не е възникнало и задължението за подаване на уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ. Обстоятелството, че е подадено такова уведомление, не е основание да се приеме, че е осъществен фактическият състав на нарушението по чл. 62, ал. 3 от КТ. Касационният състав приема, че от санкционираното дружество не е извършено посоченото нарушение, поради което НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1490/27.03.2024 г., постановено по нахд № 12161/2023 г. на СРС, НО, 22 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2300344/14.08.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „МК Инженеринг 2002“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 3 от КТ.

Решението е окончателно.